

MELDURIN

– Konan og dötturnar hoyra ofta fyri, at eg eri, sum eg eri. Mangan er blivið sagt við tær, at tað er synd í teimum, tí tær skulu hava handan playboyin til mann og pápa, og hvat veit eg, sigur Halleluja Sofus

– Tað hevur ávirkað míni nærmastu, at eg havi livað, sum eg havi. Tað, at eg eri, sum eg eri, og síggi út, sum eg nú einaferð geri, er nakað, sum familjan, serliga konan og dötturnar, hava hoyrt fyri. Mangan er blivið sagt við tær, at tað er synd í teimum, tí tær skulu hava handa playboyin til mann og pápa, og hvat veit eg. Men eg gavst ikki fyri tað. Eg eri, sum eg eri, og soleiðis er tað, sigur Halleluja Sofus avgjörður.

Forfeingiligur

Nú Halleluja Sofus í næsta mánaði kann hátíðarhalda tey 60 árin, hann hevur á baki, hevur hann gjørt sær nakrar tankar um tað at

eldast. Og hann vil eldast við stíli.

– Gamli menn gloyma ofta at røkja seg sjálfvan og lata seg seg forfalla. Soleiðis vil eg ikki vera, og tí gangi eg eisini høgt uppi, hvussu eg síggi út. Eg vil anga av parfumu og vera pent ílatin, tá høvi býðst, sigur Halleluja Sofus og leggur afturat:

– Eg eri ótrúliga forfeingiligur. Eg stripi mær framvegis ljóst eina ferð um mánaðin og snøggi hetta síða hárið. Tað er ikki tí, at eg eri bangin fyri at bliva gamal, men eg vil bara ikki síggja út, sum fleiri av hesum her gomlu monnunum, sum ikki hugsa bara eitt lítiðsindur

um, hvussu tær síggja út, greiðir Halleluja Sofus frá.

Hvat klæðum viðvíkur, hevur Halleluja Sofus eisini altíð verið sín egin.

– Eg gangi nokk í lögnum klæðnum, men eg so floyti á, hvat fólk halda um tað, tí eg elski at ganga í annarleiðis klæðum. Eg haldi eisini, at mann skal hava eina ávísu karismu fyri at ganga í lögnum klæðum, og tað er ikki ein og hvør sum kann tað. Eg billi mær sjálfum inn, at eg kann, sigur Halleluja Sofus og flennir.

Sermerkti klædnastílurin og útsjónin annars er eisini nakað, sum Halleluja Sofus veit, at nógva hava eina mein-ing um.

– Nú eg hugsi um tað, so var tað kanska meira fyrr, at øll høvdu eina meining um meg, mína útsjón og lívsstíl, men nú hava tey líkasum góðtikið meg. Kanska tí at tey vita, at líka mikið, hvat fólk halda og siga um meg, so geri eg tað, sum passar mær, sigur Halleluja Sofus avgjörður.

Stóri smádrongurin

Hóast ikki heilt ungur longur, sigur Halleluja Sofus seg lítið og einki merkja til tey 60 árin. Hann roynir eisini at gera sítt til fyri at sleppa undan teimum ymsu skavankunum, sum ikki eru óvanligir, tá kroppurin eldist.

– Eg royni at passa upp á

meg sjálfvan. Eg havi ongan-tíð roykt, og so drakk eg ikki fyrstu ølina, fyrr enn eg var 34 ára gamal. Og so ikki at gloyma, haldi eg meg í gongd við at spæla, sigur Halleluja Sofus og heldur fram:

– Eg eri framvegis eitt stórt spæl allur, sum eg eri. Eg eri ein mega vaksni smádrongur, heldur Halleluja Sofus skemtiliga fyri.

Fyri hann er tað umráðandi, at alt ikki er so álvarsamt, og lívið bara skal snúgvast seg um at forvinna pening, gjalda rokningar og arbeiða frá átta til fýra.

– Eg plagi at siga, at ert tú ikki ein smádrongur, ert tú eingin maður. So einfalt er tað. Ein maður, sum gevst

at spæla, verður keðiligur, irriteraður og bittur. Menn skulu ikki bindast niður á nakran hátt, teir mugu sleppa at spæla, sigur Halleluja Sofus, sum sjálfur als ongar ætlanir hevur um at gevast við sínum spæli.

– Eg hugni mær við bil-unum og eri so heppin at hava møguleika at gera tað, eg havi hug til. Og so fari eg eisini at spæla meira við tónleikin og ætli mær at geva eina fløgu út til jóla. Eg hugsi ikki stórvægis um, at eg um fáar vikur verði 60 ár. Aldur er bara eitt tal, sigur Halleluja Sofus.